

Sygn. akt II Kp 19/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2015r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Danuta Raś

Protokolant: Anna Gołębiowska

po rozpoznaniu w sprawie niedopełnienia obowiązku związanego z zapewnieniem bezpieczeństwa i higieny pracy w dniu 18 lutego 2014r. w K., w wyniku czego doszło do narażenia D. K. na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu i nieumyślnego doprowadzenia do zdarzenia skutkującego spowodowaniem u niego obrażeń ciała w postaci amputacji urazowej części dalszej paliczka dalszego palca III i IV ręki prawej oraz rany cięto-tłuczony palca III i IV ręki prawej powodujących naruszenie narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający dłużej niż siedem dni tj. o czyn z art. 220 § 1 k.k. i art. 157 § 1 i § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., prowadzonej przez Prokuraturę Rejonową w Dzierżoniowie

z urzędu

w przedmiocie zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego D. K. na postanowienie zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie w dniu 19 grudnia 2014r. o umorzenia dochodzenia w sprawie sygn. akt 1 Ds. 1605/14

na podstawie art. 306 § 1a k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego D. K. nie uwzględnić i utrzymać w mocy postanowienie zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie w dniu 19 grudnia 2014r. o umorzenia dochodzenia w sprawie sygn. akt 1Ds. 1605/14.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 20 marca 2014r. pełnomocnik pokrzywdzonego D. K. złożył zawiadomienie o popełnieniu w dniu 18 lutego 2014r. przestępstwa przez pracodawcę T. J. z art. 220 § 1 k.k. i art. 157 § 1 i § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2014r. zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie w dniu 6 maja 2014r. odmówiono wszczęcia dochodzenia w tej sprawie z uwagi na stwierdzenie, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Postanowieniem z dnia 8 września 2014r. sygn. akt II Kp 223/14 Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie uwzględnił wniesione w terminie przez pełnomocnika pokrzywdzonego zażalenia i uchylił zaskarżone postanowienie wskazując na konieczność dopuszczenia opinii biegłego – o ile jest to możliwe z uwagi na informacje znajdujące się w analizowanym materiale sprawy dotyczące ingerencji technicznej w układy mechaniczne prasy – czy stan techniczny prasy w chwili zdarzenia narażał pracownika na bezpośrednie niebezpieczeństwo czy też nie, czy możliwym było samoczynne, podwójne uderzenie prasy bez ingerencji obsługującego ją pracownika, czy też takiej możliwości nie było. Nadto wskazał na zasadność ustalenia w drodze rozpytania pracujących w tym dniu z pokrzywdzonym świadków, gdzie po zdarzeniu znajdowała się kostka, czy w bezpośredniej bliskości pedała uruchamiającego prasę, czy też w dalszej od niego odległości.

Po przesłuchaniu świadków B. B., O. M., R. K., T. J. i przeprowadzeniu oględzin prasy mimośrodowej, w dniu 19 grudnia 2014r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie zatwierdził postanowienie o umorzeniu śledztwa w tej sprawie, prowadzonej pod sygn. akt 1 Ds. 1605/14 uznając, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego

Na postanowienie to w ustawowym terminie złożył zażalenie pełnomocnik pokrzywdzonego – adw. E. M., wskazując na obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a to:

1. art. 297 § 1 pkt 1 i 4 k.p.k. w zw. z art. 167 fine k.p.k. oraz 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 2 § 1 pkt 3 i § 2 k.p.k. przez naruszające zasadę obiektywizmu oraz nieuwzględniające prawnych interesów pokrzywdzonego, niewyjaśnienie istotnych okoliczności sprawy, wyrażające się w zaniechaniu przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego celem ustalenia, czy stan techniczny prasy w chwili zdarzenia naraża pracownika na bezpośrednie niebezpieczeństwo oraz czy możliwym było samoczynnego podwójne uderzenie prasy bez ingerencji obsługującego ją pracownika;

2. art. 316 § 1 k.p.k. przez zaniechanie zawiadomienia pokrzywdzonego i pełnomocnika pokrzywdzonego o przeprowadzeniu dowodu z oględzin maszyny uniemożliwiając im tym samym uczestniczenie w przedmiotowej czynności oraz wypowiedzenie się, co do poczynionych w jej toku ustaleń faktycznych.

Podnosząc powyższe wniosł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Prokurator Rejonowy przekazując w dniu 21 stycznia 2015r. zażalenie wraz z aktami sprawy do rozpoznania wniosł o nieuwzględnienie zażalenia i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia, wskazując, iż wbrew twierdzeniom skarżącego, w ramach przedmiotowego postępowania zostały przeprowadzone wszystkie możliwe do realizacji czynności wskazane przez Sąd, a materiał dowodowy zgromadzony w ich wyniku dał podstawy do wydania decyzji merytorycznej o umorzeniu postępowania.

Zażalenie nie jest zasadne.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy podnieść trzeba, że organ prowadzący postępowanie przeprowadził szereg dowodów i na ich podstawie podjął prawidłową decyzję o umorzeniu dochodzenia.

W niniejszym postępowaniu na podstawie zeznań świadków B. B., O. M., R. K. bezspornie ustalono, że pokrzywdzony D. K. był przeszkolony w zakresie obsługi maszyny, przy pracy której uległ wypadkowi, pomimo braku formalnego potwierdzenia takiego przeszkolenia. Niewątpliwym jest też, że pokrzywdzony musiał mieć pełną świadomość, iż zaniechanie posługiwania się hakami oraz używanie kostki brukowej przy pedale jest niedozwolonym obejściem przepisów BHP, co wynika nawet z zeznań O. M., która wielokrotnie zwracała mu uwagę na zagrożenie, jakie się z tym wiąże, na co otrzymywała odpowiedź, iż w ten sposób pokrzywdzonemu jest wygodniej. Z zeznań tych świadków wynika też, że fakt naruszania przez pokrzywdzonego przepisów BHP, pracownicy ukrywali przed pracodawcą, uznając zawiadomienie pracodawcy o takich zachowaniach pokrzywdzonego za równoznaczne z naganiem kojarzonym, niekoleżeńskim skarżeniem na niego. Z dowodów w postaci protokołu kontroli pracodawcy przeprowadzonej przez starszego inspektora pracy PIP – M. K., przeprowadzonego przez W. P. - głównego specjalistę ds. bhp i ppoż. w dniu 21 lutego 2014r. (a zatem 3 dni po wypadku) protokołu z oględzin miejsca wypadku przy pracy wynika, iż nie stwierdzono niesprawności technicznej prasy mimośrodowej, która w tym czasie poddana została wymianie pedału napędu na panel sterowania oburęcznego – dla zwiększenia zabezpieczenia. Z zeznań świadków B. B., O. M., R. K. i rozpytania W. P. wynika, iż przyczyną zaistniałego wypadku była głównie nieuwaga pokrzywdzonego.

Odnosząc się zarzutu skarżącego, iż nie wykonano zalecenia Sądu, a to dopuszczenie dowodu z opinii biegłego celem ustalenia, czy stan techniczny prasy w chwili zdarzenia narażał pracownika na bezpośrednie niebezpieczeństwo oraz czy możliwym było samoczynnego podwójne uderzenie prasy bez ingerencji obsługującego ją pracownika – uznać trzeba za chybiony, albowiem wykonanie tego zalecenia, Sąd uzależnił jednak od tego, czy będzie to możliwe z uwagi na informacje znajdujące się w analizowanym materiale sprawy dotyczące ingerencji technicznej w układy mechaniczne prasy (k- 79). Skoro zatem w sprawie jest niewątpliwe, że w przedmiotowej prasie mimośrodowej dokonano wymiany

pedału napędu na panel sterowania oburęcznego, to tak dowód z opinii biegłego jak i przeprowadzone oględziny prasy po dokonanych remoncie są dowodami nieprzydatnymi dla wykazania wnioskowanej tezy dowodowej.

Nie negując, iż przez zaniechanie zawiadomienia pokrzywdzonego i pełnomocnika pokrzywdzonego o przeprowadzeniu dowodu z oględzin maszyny uniemożliwiając im tym samym uczestniczenie w przedmiotowej czynności oraz wypowiedzenie się, co do poczynionych w jej toku ustaleń faktycznych – organ postępowania przygotowawczego dopuścił się obrazy przepisów postępowania, to jednak nie można zgodzić się, że owo naruszenie mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Zasadność powyższego stwierdzenia wynika bowiem ze stwierdzonej powyżej nieprzydatności dokonanych oględzin prasy mimośrodowej po jej remoncie dla dokonania istotnych ustaleń faktycznych w sprawie.

Wobec powyższego, uznając decyzję Prokuratora Rejonowego w Dzierżoniowie za słuszną, Sąd utrzymał ją w mocy.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność